

47. Opravdu chtěl Ježíš založit církev?

Jedna z 54 částých otázek o Ježíši Kristu a církvi, na které odpovídá tým profesorů historie a teologie Navarrské univerzity.

17.10.2023

Ježíšovo kázání se na prvním místě obracelo k Izraeli, on sám to řekl těm, kdo ho následovali: „Jsem poslán k ztraceným ovcím domu izraelského“ (Mt 15,24). Od začátku svého působení vyzýval všechny k obrácení: „Naplnil se čas a přiblížilo

se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu“ (Mk 1,15). Ale tato výzva k osobnímu obrácení není něco individualistického, ale má shromáždit rozptýlené lidstvo, aby vytvořilo Boží lid, který přišel spasit.

Jasným znamením toho, že Ježíš chtěl znovu sjednotit lid Smlouvy, otevřený celému lidstvu, a naplnit tak zaslíbení daná svému lidu, je ustanovení dvanácti apoštolů s Petrem jako hlavou: „Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, syn Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, syn Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil“ (Mt 10,2-4; srov. Mk 3,13-16; Lk 6,12-16) (viz otázka Dvanáct apoštolů - kdo to byli?). Číslo dvanáct odkazuje na dvanáct kmenů Izraele a vyjadřuje vůli shromáždit svatý Boží lid, ekklesía Theou: oni jsou základem

nového Jeruzaléma (srov. Ap 21,12-14).

Novým znamením tohoto Ježíšova záměru je, že při poslední večeři jim udělil moc slavit eucharistii, kterou v tento okamžik ustanovil (viz otázka Co se událo při poslední večeři Páně?). Takto předal celé církvi, v osobě oněch Dvanácti, kteří jsou její hlavou, odpovědnost být znamením a nástrojem jím započatého sjednocení, které se má naplnit na konci časů. Jeho sebedarování na kříži, svátostně anticipované v této večeři a zpřítomňované pokaždé, když církve slaví eucharistii, vytváří společenství s ním sjednocené; toto společenství je povoláno být znamením a nástrojem úkolu, který on započal. Církve se tedy rodí z úplného darování se Krista za naši spásu, jež byla předjímana při ustanovení eucharistie a dovršena na kříži.

Těchto dvanáct apoštolů je nejzřetelnějším znamením Ježíšovy vůle pro existenci a poslání jeho církve, zárukou, že mezi Kristem a církví není žádný rozpor: Kristus a církve jsou nerozlučitelně spjaté, a to i navzdory hříchům lidí, kteří církve tvoří.

Apoštolové si uvědomovali, vždyť to tak od Ježíše přijali, že jejich poslání bude trvat stále. Proto bylo jejich starostí nalézt své nástupce, aby poslání svěřené jim Kristem pokračovalo i po jejich smrti, jak o tom svědčí kniha Skutky apoštolské. Zanechali za sebou hierarchické společenství prostřednictvím apoštolské služby pod vedením zákonných pastýřů, kteří ho budují a udržují ve společenství s Kristem a Duchem svatým, kde jsou všichni povoláni zakoušet spásu, jež jim Otec nabízí.

V listech svatého Pavla jsou proto členové církve „spoluobčané svatých a členové Boží rodiny. Jste jako budova: jejími základy jsou apoštolové a kazatelé mluvící pod vlivem vnuknutí a Kristus Ježíš je nárožní kvádr“ (Ef 2,19-20).

Nemůžeme se setkat s Ježíšem, pokud nebereme do úvahy skutečnost, kterou on vytvořil a v níž se projevuje. Mezi Ježíšem a církví je hluboká spojitost, neoddělitelná a tajemná, na základě které se dnes Kristus ve svém lidu projevuje.

54 otázek o Ježíši Kristu a církvi

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/47-opravdu-chtel-jezis-zalozit-cirkev/>
(27.03.2026)